

شاہ حسین دیاں علامتاں وچ عنیاں دیاں
کئی سطح میں۔ وپر وا کرو۔

Start with the summary of the
answer as introduction

1: تعارف شاہ حسین

شاہ حسین پنجابی ادب

وے دوتے ورتے شاہ حسین جازدے میں۔ لایور
جے پیرا ہوئے تے لپورے وے لو کال نوں اپنی ہر زمان
مشاعرے، کافیاں تے علامتاں وچ مال متاثر
لینا

2: شاہ حسین دی کافیاں

شاہ حسین

نے اپنے خیالات دا اظہار ادبی صنف کافیاں وچ
ذریعہ کرنا اے۔ کافیاں وچ لفظ غزلی زبان وچ
لفظ کفایتوں نوں لکھیا اے۔ پیرا مطلب اے
کافیاں ہون تے ہونا ہونا۔ اے پنجابی ادب دی
ایو جی صنف اے۔ پیرا وچ کسے ملے
ضال یا مضمون بارے کُل کئی جازدی اے کہ
سُرخن والا کُل دا عقور سمجھ جازدا اے۔

3: کافیاں وچ علامتاں دا استعمال

شاہ حسین نے

اپنی علامتی شاعری وچ کئی علامتاں دا استعمال
 لیتا اے۔ اینہاں علامتاں دا مقصد اے کہ
 بزرگ اپناں دا اشارہ لے کر رکھی سکھی گل دی
 سوچنے انداز وچ کہہ سکے کہ اے ہیروئی سنس
 والے نوں دی بری نہ لکے۔ شاہ حسین نے
 دنیا تو آفرت دونوں واسطے علامتاں دا
 استعمال لیتا اے۔

4: علامتاں وچ ہنیاں دیاں سطح:

شاہ حسین

نے اپنی علامتی تے صوفیانہ شاعری وچ دینا تے
 آفرتبارے مختلف تشبیح استعارے تے علامتاں
 استعمال کیتیاں جنس ناکر ڈھکے چھپے لفظاں
 وچ آوری گل کہہ سکے

علامتاں دو طرح

دیاں ہوسکدیاں ہنیں

(۱) قومی علامتاں: قومی علامتاں وچ شہیرے

روشنی، ہیروئی تے چمڑ شامل ہنیں

(۲) علاقائی علامتاں: ہر دے علاقائی علامتاں

وچ درخت، پیر، لاجھا، بالن شامل
 ہنیں

5: شاہ حسین دی علامتاں دا دیروا :

شاہ حسین
 نے اپنی شاعری نول دو پیرا زبں حین واسطے اودھ
 وچ کئی علامتاں دا استعمال کیتا ہے۔ انیاں
 دھول کچھ دا دیروا کچھ ایخ کیتا جاسکدا ہے۔

5.1: عشق مجازی تے حقیقی واسطے علامتاں:

شاہ حسین فرما زبں نیش

میں مائے اکھڑیاں دی گل نہ اکھ

عین راجھن دی راجھن میرا

کھڑیاں دے کوڑی سٹھا جھاک

لوں کسین میرا کچھ دا اوریاں

پیر حسین فقیر ساہن دا، جاندا حورا پاراں

الیں کافی وچ شاہ حسین نے عشق مجازی دا

سپارہ لے کے عشق حقیقی دی گل لیتی ہے

الیں کافی وچ عند جزیل علامتاں استعمال
 کیونیاں نے:

پیر : انسان / شاہ حسین

کھڑا : شیطان / عشق ال

راجھا : اللہ

5.2 : آفت دی فکر :

شاہ حسین نے اپنی
 کامیابیوں سے آفت دی فکر کرن دی تھیں
 کہ جو عمل ایس دینا دے کہوں گے
 اوہی اعلیٰ دینا دے کہوں گے۔

شاہ حسین لکڑے میں

ساری عمر کنواری ہوئی، دھی نہ لکھی آچھلی

بھی مطلب آفت

آچھلی مطلب عمل

5.3 : انسان تے خدا دا تعلق :

شاہ حسین لکڑے

میں تے انسان دے جسم دا زره زره فراد
 ناں لکڑا ہے۔ انسان اللہ دی ذات توں
 بنا کجی وی نہیں آ۔

شاہ حسین لکڑے میں

جہڑے لوکے سائیں سائیں باڑے لوکے توں
 لکھ حسین فقیر سائیں دا میں ناہیں سائیں

ایکھے جہڑے توں مراد انسانی جسم اتل

54 : ہفت تائینت دا استعمال

شاہ حسین
 مجزوبی حالت وچ اپنے آپ واسطے تائینت
 دا ہفتہ استعمال کر دے مسن۔ انہاں دا
 اکھڑا سی کے انہاں جیہو جیہو جیہو کے ریہڑا
 لوہب دا بنڑا ہی اے۔

عہ صاحب پٹری بنڑی اں، ہنڑی اں کے منڈی اں

55 : دنیا دی بے ثباتی تے اٹل موت دی حقیقت

شاہ حسین اکھڑے پنس بھی اسیں اسیں دنیا
 وچ اگے دی کھلے ہی مسن تے جاناوی کھلے
 ہی بے ثباتی اٹل موت دی حقیقت اے
 جینوں ٹالیاں تھیں جاسلدا

”کل نفس ذائقۃ الموت“ (القرآن)
 ہر جو زندگی جینے موت دا ذائقہ چکھنا ایل

اسی جازدے ہوئے کسی وی پیارے نول اپنے نال نہیں
 لے کے جاسکدے

عہ میں بھی جھوٹ لہجھن دی انہاں نال ہر کوئی طے
 پیاراں پونڑی، ہنڑیاں کر دی، جانا تان مہا اکل
 راجھن دی علاصت اللہ واسطے استعمال کر دے

6: فکری عمل:

شاہ حسین دی کافیاں ہے
 اسٹی ال بیوں والیاں علامتاں سارہ تے آسان
 اسٹھال لپٹاں لٹیاں تے تاں مے عاکے سارہ
 کوہ بندرو لوک وی انہوں سمجھ سکے۔ شاہ حسین
 نے علاؤ اللہ داسپارا لے کے دنیا دی ہے تباہی،
 انسان تے اللہ تعلق، عشق حجازی،
 عشق حقیقی، نیک عمل تے علامتی
 انک دی و عنایت کیتی اے تہ کوٹال
 نوں ایدرے اتے عمل نرن دیادی نصیحت
 کیتی اے۔

09 / 16